

PROČ K. MULLIS, VYNÁLEZCE „PCR CORONA TESTU“ VAROVAL, ABYCHOM JEJ NEPOUŽÍVALI K DETEKCI VIRU?

- CZ24 News | 12. září 2021

Pozn.: Následující článek byl publikován sice již před více než rokem (7. dubna 2020) a s některými názory v něm, jako např. existencí retrovirů, infekční teorií atd. nesouhlasíme, ale i přesto jsme se rozhodli jej zveřejnit, jelikož nabízí pohled do doby počátků teorie HIV/AIDS, která má s teorií SARS-CoV-2/COVID-19 řadu analogií. V obou případech byla zneužita metoda PCR, jejíž vynálezce Kary Mullis v té době teorii HIV/AIDS veřejně kritizoval.

Simulační stroj Corona: Proč by nás vynálezce „Corona testu“ varoval, abychom jej nepoužívali k detekci viru?

„Vědci dělají ve jménu pomoci světu obrovské škody. Nevadí mi útočit na mé vlastní bratrstvo, protože se za něj stydím.“ – Kary Mullis, vynálezce polymerázové řetězové reakce

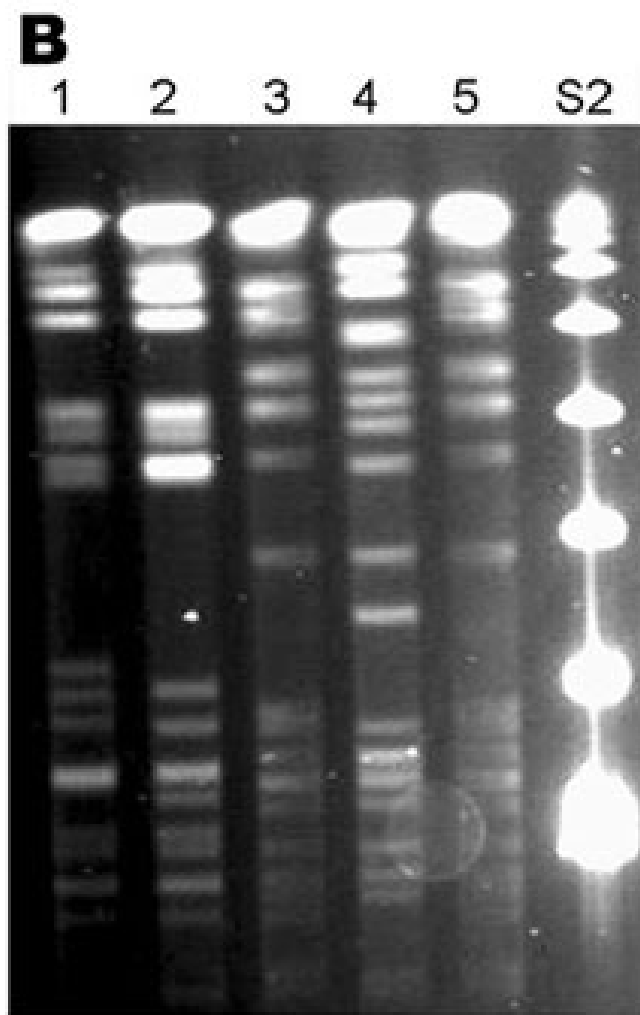
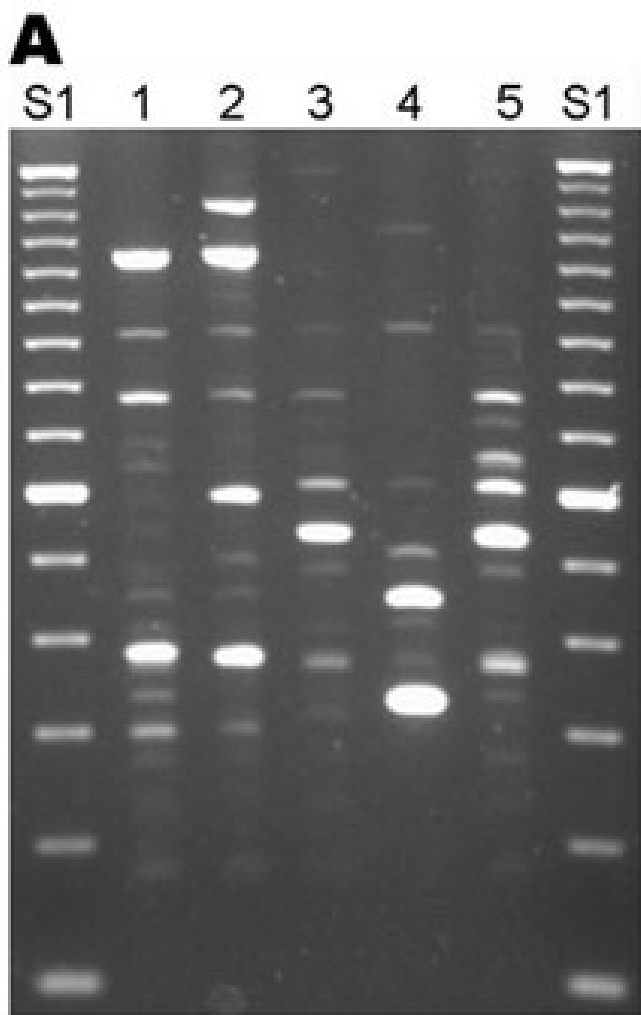
Co máme na mysli, když říkáme, že někdo měl „pozitivní test“ na koronavirus? Odpověď vás ohromí. Ale dostat tuto „odpověď“ je jako dostat se k velmi vzácné houbě, která roste pouze v zakázaném lese na sekvoji více jak 200 stop vysoko. Říkám to kvůli dramatickému účinku, ale také proto, že jsem ji navzdory všem překážkám našla.

Každý den se probouzím a snažím se zbavit další vrstvy nevědomosti – pečlivým poslechem. Na vědce jsem měla před mnoha lety štěstí. Impozantní, neuvěřitelní vědci, kteří mi zkřížili cestu, když s nimi nikdo jiný nechtěl mluvit. Nyní se jejich jména objevují, jejich varování a uvádění věcí na pravou míru krystalizují. Skutečná „věda“ (podstata přírodního světa) není nikdy špatná zpráva. Globalistická věda není nic jiného než špatná zpráva.

Důvod, proč Bill Gates chce, abyste věřili tomu, že koronavirus vyhladí přes 450 milionů lidí, je ten, že nenávidí přírodu, Boha a vás. (subjektivní výklad).

Proč? Museli byste se zeptat jeho psychiatra.

Pojďme však hovořit o nejnovější teroristické bombě odpálené globálními ateistickými počítačovými úchyly na váš naprosto dobrý, svobodný život amerického občana v roce 2020, řízený prezidentem, který nemyslí zpátečnický.

Kolik z nás je „infikováno“ tímto novým koronavirem a jak moc vyděšení bychom měli být?

Za prvé, duchovní zákon: Všechno, co se vás snaží vystrašit, pochází z „opozice“ v duchovní bitvě. Není to Duch Svatý. Tečka. Ignorujte její hrozby a buďte ve střehu. Nemusíte na své sousedy křičet: „Dávejte na sebe pozor!“ Jsme v bezpečí. Máme imunitní systém, který je zázrakem jako Sixtinská kaple. Odolává toxické, mikrobiální záplavě ve velkém měřítku za všech okolností, zatímco řídí superdálnici adaptivní, život udržující genetické informace, na buněčných spojeních a vysílá telegramy životně důležitého evolučního kódu, hanobené jako „viry“ nebo „retroviry“.

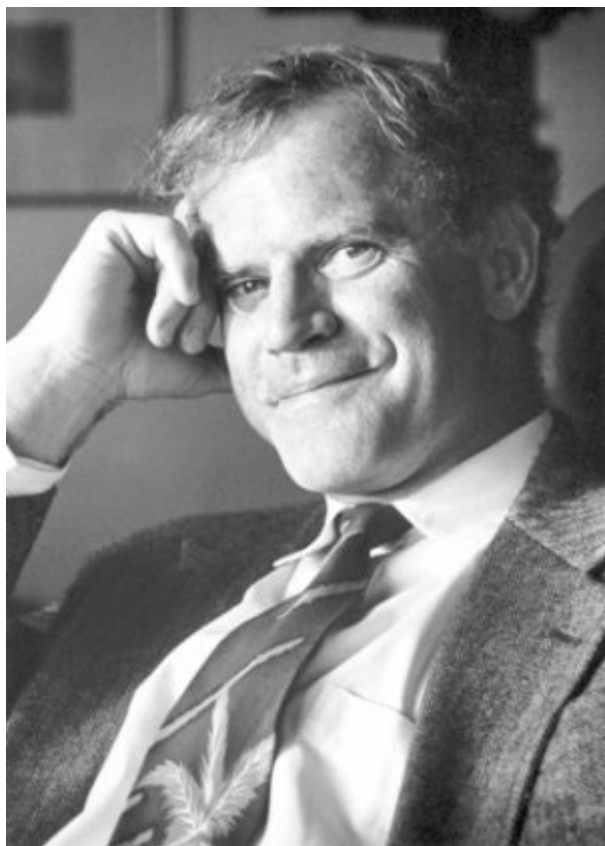
Lidé umírají – ano. Ale lidé neumírají tak, jak by Bill Gates chtěl, abyste si mysleli, na milost zákeřným, dravým patogenům, „číhajícím“ na každém povrchu a zejména na ostatních lidech. To není „věda“. To je sociální inženýrství. Terorismus. Pojďme dál.

Co máme na mysli, když říkáme, že má člověk „pozitivní test“ na Covid-19? Ve skutečnosti tím nemyslíme, že bylo zjištěno, že to „má“.

Naše technologie se nás zmocnily, ale my jsme zůstali nigramotní v tom, co ve skutečnosti znamenají. V tomto případě jsem ve výjimečném postavení, že jsem poznala, strávila čas a udělala rozhovor s vynálezcem metody používané v současné době v dostupných testech na Covid-19, která se nazývá PCR (polymerázová řetězová reakce).

Jmenoval se Kary B. Mullis a byl jedním z nejlaskavějších, nejzábavnějších a nejzajímavějších lidí, se kterými jsem se kdy setkala, kromě toho, že byl skalním kritikem „vědy“ o viru HIV a

nepravděpodobným nositelem Nobelovy ceny, tj. „géníem“.

Jednou, v roce 1994, když jsem mu zavolala, abych si s ním promluvila o tom, jak byla PCR použita jako zbraň k tomu, aby „dokázala“ (téměř deset let poté, co bylo prohlášeno), že virus HIV způsobuje AIDS, skutečně se rozplakal.

Lidé, kteří vám v posledních týdnech odebrali všechny vaše svobody, jsou sociální inženýři, politici, vůdčí představitelé globalistických myšlenek, bankéři, fanatici WHO a podobně. Jejich armádu tvoří „mainstreamová média“, která jsou nyní doslova nepřetržitě pracující dokonalou propagandistickou mašinérií Gatesem-vedené Pandemické říše.

Kary Mullis byl vědec. Nikdy nemluvil jako globalista a jednou památně řekl, když byl obviněn z prohlášení o HIV, které by mohlo ohrozit životy: „Jsem vědec. Nejsem plavčík.“ To je velmi důležitá hranice. Někdo, kdo o sobě šíří zvěsti, že „zachraňuje životy“, je velmi nebezpečné zvíře a když se s ním setkáte, měli byste běžet opačným směrem. Jejich zbraní je strach a jejich oblíbené slovo je „mohl“. Chytí vás do pasti formou biologického dluhu vytvářením simulací všech představitelných věcí, které by „se mohly“ stát, a přesto se nestaly. Bill Gates čekal dlouhou dobu na virus s tímto, jak říká „pandemickým potenciálem“. Ale Gates má problém, který se nazývá PCR.

[Proč jsem začal mít pochybnosti o HIV \(z dokumentu House of Numbers\)](#)

London Observer o Mullisově vynálezu, polymerázové řetězové reakci, napsal:

„Od té doby, co James Watt přecházel přes Glasgow Green v roce 1765 a uvědomil si, že sekundární kondenzátor páry by změnil parní energii, inspirace, která spustila průmyslovou revoluci, nebyla žádná jiná významná myšlenka tak dobře zaznamenaná v místě a čase.“

Co má HIV společného s Covid-19?

PCR hrála ústřední roli ve válce týkající se viru HIV (válce, o které nevíte a která trvala 22 let, mezi globalistickými, postmoderními HIV vědci a vědci klasickými). Ti druzí válku prohráli. Pokud nemít pravdu považujete za vítězství. Neúprosné násilí nakonec opozici umlčelo a zdálo se, že se nikdo nikdy nedozví, kdo tito vědci byli nebo proč za tuto věc tak neústupně a vášnivě bojovali.

A PCR, i když její vynálezce vloni zemřel a není tu, aby se k ní vyjádřil, hraje v Corona terorismu ústřední roli.

Zde je pasáž z článku, který jsem publikovala ve SPINu v roce 1994, o Kary Mullisovi, PCR, HIV a...
A. Faucim:

„PCR měla velký dopad také na oblast AIDS nebo spíše na výzkum HIV. PCR může, mimo jiné, detekovat HIV u lidí, kteří mají negativní test na HIV protilátky.

Zdá se, že slovo „výstřední“ se objevuje ve spojení s Mullisovým jménem často: Jeho první publikovaná vědecká práce v předním vědeckém časopise Nature v roce 1986 popisovala, jak viděl vesmír, zatímco byl na LSD – s černými dírami obsahujícími antihmotu, kde čas běží nazpět. Byl znám tím, že během svých přednášek ukazoval fotografie nahých přítelkyň, jejichž těla sledovala Mandelbrotovy fraktální vzorce. A jako vedlejší projekt vyvíjel společnost, která prodává medailónky obsahující DNA rockových hvězd. Ale byly to jeho názory na AIDS, které vědecké instituce skutečně rozzuřily.

Mullis, stejně jako jeho přítel a kolega dr. Peter Duesberg, nevěří, že AIDS je způsoben retrovirem HIV. Je dlouholetým členem Skupiny pro přehodnocení hypotézy HIV-AIDS (Group for the Reappraisal of the HIV-AIDS Hypothesis), 500-členné protestní organizace prosazující přezkoumání příčiny AIDS.

Jedním z nejsilnějších argumentů Duesberga v debatě bylo to, že virus HIV je u lidí trpících AIDS stěží detekovatelný. Je ironií, že když byla kolem roku 1989 na výzkum HIV aplikována PCR, výzkumníci tvrdili, že s touto stížností skoncovali. Pomocí nové technologie mohli najednou vidět virové částice v množství, které předtím vidět nemohli. Vědecké články se hrnuly, uvádějící, že HIV je nyní 100krát rozšířenější, než se původně předpokládalo. Ale na Mullise to dojem neudělalo.

„Díky PCR bylo snazší vidět, že někteří lidé jsou nakaženi virem HIV“, řekl pro SPIN v roce 1992, „a někteří z nich měli příznaky AIDS. Ale to ani zdaleka neodpovídá na otázku: ‚Způsobuje to virus HIV?‘“

Mullis poté pokračoval a zopakoval jedno z nejkontroverznějších Duesbergových tvrzení: „Lidské bytosti jsou plné retrovirů,“ řekl. „Nevíme, jestli to jsou stovky, tisíce nebo stovky tisíc. Začali jsme je hledat teprve nedávno. Ale předtím nikdy nikoho nezabily. Lidé vždy retroviry přežili.“

Mullis napadl obecně rozšířené povědomí, že mechanismy HIV, způsobující onemocnění, jsou prostě příliš „záhadné“, než abychom jim porozuměli. „Tajemství toho zatraceného viru“, řekl v té době, „bylo vytvořeno 2 miliardami dolarů ročně, které na něj utratí. Vezměte jakýkoli jiný virus, utraťte 2 miliardy dolarů a můžete okolo něj také vytvořit nějaké velké záhady.“

Jako mnoho velkých vědeckých objevů, nápad na PCR přišel náhle, jakoby přímým přenosem z jiné sféry. Bylo to paradoxně během jízdy v noci v roce 1984, stejný rok, kdy byl virus HIV prohlášen za „pravděpodobnou“ příčinu AIDS.

„Jen jsem řídil a přemýšlel o nápadech a najednou jsem to viděl,“ vzpomíná Mullis. „Viděl jsem

polymerázovou řetězovou reakci tak jasně, jako by byla na tabuli v mé hlavě, tak jsem zastavil a začal čmárat.“ Jeho přítelkyně chemička spala v autě a jak Mullis popsal v nedávném zvláštním vydání časopisu Scientific American: „Jennifer ospale protestovala kvůli zpoždění a světlu, ale já jsem vykřikl, že jsem objevil něco fantastického. Na ni to žádný dojem neudělalo a zase usnula.“

Mullis pokračoval v čmáraní výpočtů, přímo v autě, dokud nebyl vzorec pro amplifikaci DNA úplný. Výpočet byl založen na konceptu „opakujících se procesů exponenciálního růstu“, které Mullis znal z práce s počítačovými programy. Po mnoha bušeních do stolu přesvědčil malou kalifornskou biotechnologickou společnost Cetus, pro kterou pracoval, že něco objevil. Dobře, že ho nakonec vyslechli: Proдали patent na PCR společnosti Hoffman-LaRoche za ohromující částku 300 milionů dolarů – nejvíce peněz, které kdy byly za patent zaplacený. Mullis zatím získal bonus 10 000 dolarů.

Mullisova matka líčí, že jako dítě se její neposedný syn dostal do nejrůznějších problémů – vypínání elektriny v domě, stavění raket a vystřelování malých žab stovky stop do vzduchu. V současné době rád surfuje, jezdí na kolečkových bruslích, fotí, pořádá párty s přáteli – z nichž většina nejsou vědci a nadevše miluje psaní.

Mullis je nechvalně známý tím, že je obtížné ho vypátrat a udělat s ním rozhovor. Nechala jsem mu na jeho záznamníku doma několik vzkazů, ale nedostala jsem žádnou odpověď. Konečně, když jsem mu volala pozdě večer, zvedl telefon uprostřed loučení se s nějakými hosty na večeři. Trval na tom, že mi nedá rozhovor, ale po chvíli byl rozhovor v plném proudu a já jsem se zeptala, jestli bych nemohla, prosím, jen zapnout magnetofon. „Ach, k čertu,“ zabručel. „Zapni toho parchanta.“

Náš rozhovor se zaměřil na AIDS. Přestože Mullis nedával svůj skepticismus ohledně HIV veřejně obzvlášť najevo, jeho přesvědčení nebyla, k jeho cti, zmatena nebo změkčena jeho nedávným úspěchem a přijatelností mainstreamem. Zdálo se, že si ve své nově nabyté moci libuje. „Teď mě nemohou jen tak odbýt, kvůli tomu, kdo jsem,“ říká a chichotá se – a podle všeho využívá tuto sílu efektivně.

Když se „Nightline“ společnosti ABC obrátila na Mullise kvůli účasti na dokumentu o něm samém, tak místo toho naléhal, aby zaměřili svoji pozornost na debatu o HIV. „Je to mnohem důležitější příběh,“ řekl producentům, kteří si do té doby nikdy tuto kontroverzi nepřipustili. Nakonec „Nightline“ odvysílala dvoudílnou řadu, první zaměřenou na Karyho Mullise a druhou na debatu o HIV. Společnost ABC najala Mullise na dobu dvou týdnů, aby působil jako jejich vědecký poradce a směřoval je ke zdrojům.

Pořad byl mimořádný a představoval historický zlom, možná dokonce i konec sedmiletého informačního embarga médií na debatu o HIV. Stále to však nenaplnilo Mullisovu největší fantazii. „Co musí ABC udělat,“ řekl Mullis, „je promluvit si s [předsedou Národního institutu pro alergie a infekční choroby (NIAID) dr. Anthony] Faucim a [dr. Robertem] Gallem [jeden z objevitelů HIV] a ukázat, že jsou blbci, což bych mohl udělat během deseti minut.“

Ale podotýkám, že Gallo odmítne o HIV debatovat, stejně jako vždy.

„Vím, že to odmítne,“ odsekne Mullis a jeho hlas je čím dál rozhněvanější. „Ale víte co? Byl bych ochotný pronásledovat toho malého parchanta z jeho auta do jeho kanceláře a řekl bych: „Tohle je Kary Mullis, který se Ti snaží položit ztraceně jednoduchou otázku“ a nechal bych kamery běžet. Jestli si lidé myslí, že jsem blázen, je to OK. Ale tady je nositel Nobelovy ceny, který se snaží zeptat se na jednoduchou otázku těch, kteří utratili 22 miliard dolarů a zabili 100 000 lidí. Musí to být v televizi. Je to vizuální věc. Nezdráhám se něco takového udělat.“

Odmlčí se a pak pokračuje: „A je mi jedno, jestli ze sebe udělám osla, protože většina lidí chápe, že

jím jsem.“

Zatímco se mnoho lidí, dokonce i v řadách disidentů HIV, později pokusilo od kontroverzního Duesberga distancovat, Mullis ho vášnivě brání a zdá se, že má o jeho osud doopravdy starost. „Snažil jsem se tento bod lidem z ABC zdůraznit,“ říká, „že Peter byl vědeckými organizacemi vážně zneužit, a to až do té míry, kdy ani nemůže provádět žádný výzkum. Nejen to, ale celý jeho život je kvůli tomu v troskách, a to jen proto, že odmítl kompromitovat své vědecké morální standardy. V zemi by měla být nějaká zatracená soukromá nadace, která by řekla: „Dobře, budeme pokračovat tam, kde NIH [Národní institut zdraví] skončil. Postaráme se o to. Prostě dál říkej, co říkáš, Petere. Myslíme si, že jsi blbec a myslíme si, že se mylíš, ale jsi jediný disident a my nějakého potřebujeme, protože je to věda, a ne náboženství. A to byl jeden z důvodů, proč jsem spolupracoval s ABC.“

„Čekám, až mě někdo přesvědčí, že se mýlíme,“ pokračuje Mullis. „Vím, že se to nestane. Ale pokud se to stane, řeknu vám tohle – budu prvním člověkem, který to přizná. Mnoho lidí, kteří studují tuto nemoc, hledá chytré cestičky, které by poskládali dohromady, aby ukázali, jak to funguje. Jako: „Co kdyby tato molekula byla produkována touto a potom tato pomocí této a pak co když tato s touto vyvolá tuto“- ta látka se po dvou molekulách stane tou nejdivočejší hypotézou. Lidé, kteří tam sedí a mluví o tom, si neuvědomují, že molekuly samotné jsou poněkud hypotetické a ještě více interakce mezi nimi a že biologické reakce dokonce ještě více. Nemusíte se dívat tak daleko. Neobjevíte příčinu něčeho, jako je AIDS, tím, že se zabýváte neuvěřitelně záhadnými věcmi. Jen se podíváte na to, co se sakra děje. Je tady skupina lidí, kteří praktikují nový druh norem chování. Očividně to nefungovalo, protože mnoho z nich onemocnělo. To je závěr. Nemusíte nutně vědět, proč se to stalo. Ale tím začnete.“

To byla historická odbočka, sdílená v naději zasadit tuto konverzaci do historických souvislostí.

Když na televizní obrazovce vidíte slovo „případy“, v tomto světě, kterého se nyní zmocnila jedna jediná událost, jedna hrůza, jedna modla, vám bude odpuštěno, že si myslíte, že se jedná o *případy* Covid-19.

Počet „případů“ je často velmi velké číslo, podsvícené červeně. Například dnes (stav k 7.4.2020, pozn. překl.) je v USA podle Worldometru „celkový počet případů“ 309 728. Celkový počet úmrtí je 8 441. „Aktivních případů“ je 286 546, z toho 8 206 „závažných, kritických“. Počet „nových úmrtí“ je 1 037 a počet „celkem uzdravených“ je 14 741.

Není mi jasné, co je to „aktivní případ“. Znamená to plně symptomatický? Částečně symptomatický? Pokud se jedná o to druhé, jistě to zahrnuje chřipku/zápal plic, které magicky, jak si mnozí všimli, pro rok 2020 výrazně poklesly.

V Číně obvykle diagnostikují „Coronu“ pomocí CT a jednoho nebo dvou pozitivních testů PCR. V USA je obtížné zjistit, co dělá „případ“, tj. jaká je definice případu? Bez vyšetření pomocí CT jsme v biotechnologickém volném pádu. Jedny internetové stránky nabízejí tuto znepokojivě nejasnou definici: „Nový koronavirus neboli Covid-19 se šíří po celém světě a od konce roku 2019 vede k rostoucímu počtu infikovaných jedinců a ke zvýšení úmrtnosti od začátku roku 2020. Odborníci dosud viděli, že i když existují závažné případy, infekce je obvykle mírná, s nespecifickými příznaky. A žádné typické klinické příznaky infekce Covid-19 neexistují.“

Žádné typické klinické příznaky? Co tedy způsobilo kolaps světa? Doufám jen, že to všechno nezávisí na „testu“, jako biotechnologické věštírny.

Stačí se podívat několik grafů a moje obavy jsou potvrzeny: „Diagnóza Covid-19 zahrnuje laboratorní

testy. Jakmile je u pacienta diagnostikován koronavirus, mohou být provedeny další diagnostické testy, aby se stanovila závažnost infekce.“

Akceptuji, že „se něco děje“, něco, co se překrývá s chřipkou, ale je to údajně horší než obyčejná chřipka. To je to, co slyšíme. Zahrnuje to akutní nedostatek kyslíku, z důvodů nejasných. Lidé nemohou dýchat. Intubace je závažná, potenciálně nebezpečná procedura, která vyvolává mnoho otázek – ale to je pro budoucí článek.

Jaký je vztah mezi rozšířením testování a „rozšířením“ nového viru? Jak víme, co zažíváme, v porovnání s tím, co se domníváme, že zažíváme? Jedna studie v Rakousku zjistila, že zvýšené testování odpovídalo – žádné překvapení – zvýšenému počtu „případů“.

V e-mailové diskuzi mezi skupinou mezinárodních vědců, akademiků a lékařů byla položena otázka, zda denní počet nových případů koreluje s denním počtem testů? „Ano, je to tak“, napsal rakouský lékař Christian Fiala. „Tady jsou data z Rakouska. Jinými slovy, pokud chtějí dále zvýšit počet infikovaných lidí, musí také zvýšit počet testů. To je však fyzicky nemožné.“

Další aspekt: během prvních týdnů byla většina testů prováděna na nemocných lidech. Procento pozitivních testů bylo proto relativně vysoké. Ale není tolik nemocných a s obecným rozšířením testů bude velká většina testovaných zdravá. Následkem toho bude procento pozitivních testů nízké a většina bude falešně pozitivní. Jinými slovy, není možné pokračovat v navyšování pozitivních výsledků testů.“

V USA jsme téměř úplně opustili klasickou diagnostickou medicínu ve prospěch biotechnologie nebo medicíny laboratorních výsledků. To se děje už dlouhou dobu a je to nebezpečný obrat. „Corona test“ je pojmenován typicky nudně technicky: „CDC 2019-nCoV Real-Time RT-PCR Diagnostic Panel“. To znamená, že je to test na hledání jehly v kupce sena. Test PCR.

Test nalézá fragmenty, nukleové kyseliny. V e-mailu od Karyho Mullise vdově po boxerovi Tommy Morrisonovi, jehož kariéra a život byly zničeny „testem na HIV“, a která se roky zuřivě soudila proti výrobcům testů, dr. Mullis 7. května 2013 napsal:

„PCR detekuje velmi malý segment nukleové kyseliny, která je součástí samotného viru. Zjištěný specifický fragment je určen poněkud libovolnou volbou použitých primerů DNA, které se stanou konci amplifikovaného fragmentu.“

Pokud by byly věci provedeny správně, „infekce“ by byla na hony daleko od pozitivního testu PCR.

„Musíte mít neuvěřitelné množství jakéhokoli organismu, aby způsobilo příznaky. Obrovské množství,“ řekl mi dr. David Rasnick, biochemik, vývojář proteáz a někdejší zakladatel laboratoře elektronové mikroskopie Viral Forensics. „Nezačínáte testováním, začínáte poslechem plic. Jsem skeptický k tomu, že PCR test je vůbec kdy pravdivý. Je to skvělý nástroj pro vědecký výzkum. Ale hrozný nástroj pro klinickou medicínu. Dříve, než se u vás projeví příznaky, bylo 30% vašich infikovaných buněk zabito. Do doby, než se u vás projeví příznaky... mrtvé buňky vyvolávají příznaky.“

Zeptala jsem se dr. Rasnicka, jakou radu má pro lidi, kteří chtějí být testováni na Covid-19? „Nedělejte to, říkám, když se mě lidé ptají“, odpoví. „Žádný zdravý člověk by neměl být testován. Nevypovídá to o ničem, ale může vám to zničit život, udělat vás naprosto nešťastnými.“

Jednou z nespočetných velkých záhad celé této Corona-situace byl nástup slavných lidí, jako je Tom Hanks a jeho manželka, dále Sophie Trudeau a princ Charles, kteří oznámili, že byli „testováni pozitivně“ na COVID-19 a zůstali v domácí karanténě. Ve všech případech těchto slavných mocných

lidí byly příznaky buď neexistující nebo mírné. Je zvláštní, proč kolem toho dělali takový povyk? Zdá se, že v tomto případě obzvláště členové britské královské rodiny jednali v rozporu s jejich obvyklým étosem utajení. Co to mělo znamenat? Naznačovalo to, pokud vůbec něco, že COVID-19 není tak smrtící. Že virus může být přítomen, aniž by způsobil nemoc. Že záleží na hostitelských faktorech. A že být „pozitivní“ na COVID-19 není ani PR rozsudek smrti ani skutečný rozsudek smrti. Možná to v jejich elitním a esoterickém jazyce znamená nějakou prestiž nebo svátost pohanskému virovému božstvu. Kdo ví? V případě Trudeau měla Sophie pozitivní testy a příznaky, zatímco její manžel Justin, předseda vlády, nikdy neonemocněl a nebyl nikdy testován (nechtěl vypadat privilegovaně, protože ne každý se může nechat v Kanadě otestovat, musíte mít příznaky).

Žijeme nyní ve světě, kterému dominuje koronavirus „s knoflíky na povrchu“, jak říká můj přítel Kevin Corbett, ošetřovatel v penzi ve Velké Británii. Shrekova-zelená je barva, která byla vybrána. Jsme ztraceni v simulaci a snažíme se chytit „pravdy“ a reality. Jedním ze způsobů, jak to dělám, je zachytit slova, zpomalit je a analyzovat. Globalisté dělají rádi ze slov zbraně a dělají z nich zaklínadla. Hypnotika. Za tímto účelem vymýšlejí nová slova a nutí vás je používat a prožívat. Slova jako „koronavirus“ a „sociální distancování“. „COVID-19“. „Testováno pozitivně“.

Ať už si to uvědomujeme nebo ne, tato fráze je ozvěnou HIV-uvažování, skrze které jsem plavala po většinu své takzvané kariéry v žurnalistice, dusila se na něm a vyplivovala po celou tu dobu. Globalisté píšou kód. Kódují „viry“ a dávají jim ozbrojenou identitu videoher. V této videohře ztratíte všechny své svobody a musíte projevit vděčnost a poddanství. Virový kód přebije všechny ostatní formy politiky. Nic tomu nedokáže čelit. Obzvláště ne „věda“. Virus je také rozsáhlou metaforou šíření „dezinformací“, což znamená cokoli mimo jejich náboženské doktríny, které nelze rozeznat klasickou virologií.

Kód, možné scénáře, mysticismus a pověra o tom, jak se virus šíří, nesmí být zpochybňovány, pokud si přejete zůstat osobou, na rozdíl od ne-osoby. Je to forma postglobalistického environmentálního socialismu, který se stal zhoubným: Požadavek, aby se všichni lidé podvolili stejné šanci být usmrceni virem. Předvedte teatrální výstup uctívání viru strachem jako měřítko převrácené víry. Proto celebrity milují tento druh věcí. Dává jim to šanci se ponížovat a sebemrskat, stejně jako ostatní trpící. Když toto píšu, je každý večer v 19 hodin mým oknem v New Yorku slyšet křik lidí, tleskání a troubení klaksonů z oken, aby lidé ukázali solidaritu zdravotnickým pracovníkům v předních liniích. Bylo něco takového vymyšleno pro hromadná úmrtí z opiátů? Ne, pro globální elity to nebyla významná úmrtí. Tahle hra není o „smrti“. Je to socialistická nákazová teologie. Nemůžete jít do obchodu s potravinami, aniž byste se nesetkali s novými projevy Corona hrdinství. Tyto lidi, kteří nenávidí svobodu, zajímají pouze viry. Přesto se odmítají naučit první věc o přirozeném životě lidí a virů. Pokud by do tohoto světa nahlédli, našli by krásu, pravdu a zázrak. Zjistili by, že viry jsou zřídka smrtící, jsou vždy nepochopené a ve skutečnosti se nás snaží chránit. Důvodem, proč jsou globalisté posedlí „šířením“ a „viry“ je to, že chtějí vyřadit všechny formy komunikace a výměny informací, které ohrožují jejich nový světový řád.

„Pokaždé, když si někdo nechá provést výtěr, jde vzorek tkáně s jejich DNA do vládní databáze. Aby nás mohli sledovat,“ říká David Rasnick. „Nehledají jen virus. Napište to, prosím, do Vašeho článku.“

Technokracie

V případě HIV zaklínadlo smrti (kód) k lidem přišlo zpočátku ve formě dvou testů na protilátky, zvaných ELISA a Western Blot. Ne testy PCR – ty přišly později, aby měřily „virovou nálož“ a konkrétně nebyly určeny k diagnostice HIV. Spíše k tomu, aby lidi vystresovaly o jejich „zástupných ukazatelích“ (surrogate markers), údajně ukazujících, jak si stojí v jejich boji proti viru HIV. (Museli lidé doopravdy být v „boji“ proti HIV? To byla otázka za biliony dolarů).

Každopádně tyto testy nebyly postaveny na „zlatém standardu“, což znamená purifikaci, tedy čištění daného viru. Purifikace znamená, že patogen byl oddělen od všeho ostatního. Spoluobjevitel HIV a držitel Nobelovy ceny Luc Montagnier v rozhovoru s novinářem Djamelem Tahim památně řekl: [„Opakuji, že jsme nepurifikovali.“](#)

HIV nebyl nikdy „oddělen od všeho ostatního“. Byl to a je laboratorní artefakt, sada laboratorně týraných antigenů, kolem nichž byl postaven „test“ – test, který zcela zničil nespočet milionů životů, protože lidé sledovali televizi a věřili tomu, co jim bylo řečeno. Neměli šanci slyšet, co Kary Mullis nebo tucty dalších opravdových vědců řekli o údajně smrtícím retroviru, viru HIV.

Před tím, než bylo něco prohlášeno, nebylo nic prokázáno. To se stalo normou, která vydláždila cestu k situaci, v níž se nyní nacházíme. Globální virový komunismus. Všichni jsme se báli, že se to stane, ale nikdy by nás ani nenapadlo, že by si vybrali virus způsobující nachlazení. Koronavirus.

Začátkem 90. let se PCR (polymerázová řetězová reakce) začala běžně používat a Kary Mullis za ni v roce 1993 získal Nobelovu cenu. PCR, jednoduše řečeno, je metoda, při které probíhá za daných teplot určitý počet cyklů a která se používá k vytvoření až miliard kopií specifického vzorku DNA, takže je vzorek dostatečně velký k dalšímu zkoumání. Jak se správně o PCR na [Wikipedii](#) uvádí, PCR je „... nepostradatelná technika“ s „širokou paletou“ aplikací, „... včetně biomedicínského výzkumu a kriminální forenzní analýzy.“ [kurziva doplněna autorkou] Stránka dále říká, k mému zděšení, že jednou z aplikací PCR je „... diagnostika infekčních chorob.“

PCR je technologií hledání jehly v kupce sena, která může být v „diagnostice infekčních chorob“ extrémně zavádějící. První konflikt mezi touto revoluční technologií a lidským životem se stal na bitevním poli AIDS a sám Mullis se postavil do přední linie, aby argumentoval proti PCR jako diagnostickému nástroji. V roce 1987 vážený virolog, studující viry způsobující rakovinu, Peter Duesberg, na univerzitě v Berkeley, uvrhl financování svého výzkumu a vědeckou „kariéru“ do záhuby tím, že v článku publikovaném v *Cancer Research* zveřejnil ostrou kritiku proti nejrůznějším přibývajícím tvrzením o rakovinových virech, včetně minimálně jednoho, za který mohl získat Nobelovu cenu, kdyby sám jeho význam nerozptýlil.

Jeho hlavním argumentem bylo, že Gallo/Montagnierova směsice „virů“, které se začalo říkat „HIV“, byla (stejně jako všechny viry z této kategorie) stěží schopna infikovat buňky. HIV infikoval tak málo buněk, že Duesberg přirovnával patogenní model k myšlence, že můžete dobýt Čínu tím, že zabijete 3 vojáky denně. Jednoduše tam chyběl dostatečný efekt ve formě buněčné smrti. „It’s a pussycat“ („Je to kočička, drahoušek“), řekl. Dokonce řekl, že by mu nevadilo, kdyby mu to bylo aplikováno injekčně. (ne ovšem, pokud by to bylo z Gallovy laboratoře)

Se vzestupem PCR ji průmyslový komplex HIV použil jako zbraň, k tvrzení, že *nyní* mohou vidět HIV ve větším množství, a proto je jejich očerňovaný nepřítel Peter Duesberg vyřízený. A byl to Kary Mullis, sám odpůrce HIV, kdo se postavil na Duesbergovu obranu a řekl: „Ne, není.“

Udělal jsem dvouhodinový rozhovor s Davidem Crowem – kanadským výzkumníkem s titulem z biologie a matematiky, moderátorem podcastu *The Infectious Myth* a prezidentem skupiny expertů *Rethinking AIDS*. Podrobně rozebral problémy s Corona testem založeným na PCR a odhalil svět nepředstavitelné složitosti, stejně tak jako podvádění.

„První věc, kterou je třeba vědět, je, že test není binární,“ řekl. „Ve skutečnosti si nemyslím, že existují nějaké testy na infekční onemocnění, které jsou pozitivní nebo negativní.“

Další část jeho vysvětlení je zdlouhavá a podrobná, ale pojďme na to:

„Dělají to, že vezmou nějakou souvislou řadu a svévolně řeknou, že v určitém bodě je rozdíl mezi

pozitivním a negativním.“

„Páni,“ řekla jsem. „To je tak důležité. Myslím, že si to lidé představují jako jednu ze dvou možností: pozitivní, nebo negativní, jako těhotenský test. „Máte to, nebo nemáte.“

„PCR je ve skutečnosti výrobní technika,“ vysvětlil Crowe. „Začnete s jednou molekulou. Začínáte s malým množstvím DNA a v každém cyklu se množství zdvojnásobí, což nezní jako tak moc, ale pokud ji zdvojnásobíte 30krát, získáte přibližně miliardakrát více materiálu, než s jakým jste začínali. Takže jako výrobní technika je to skvělé. Co dělají, je to, že během produkce RNA k ní připojují fluorescenční molekulu. Vyšlete světlo určité vlnové délky a dostanete odpověď, vrátí se vám světlo odlišné vlnové délky. Takže měří množství světla, které se vrátí, a to je jejich zástupný ukazatel pro to, jaké množství DNA je přítomno. Používám výraz DNA. V testu RT-PCR je krok, ve kterém převeďte RNA na DNA. Test PCR tedy ve skutečnosti nepoužívá virovou RNA. Používá DNA, ale je to jako komplementární RNA. Logicky je to totéž, ale může to být matoucí. Jako proč najednou mluvím o DNA? V zásadě existuje určitý počet cyklů.“

A tady to začíná být divoké.

„V jednom dokumentu jsem našel 37 cyklů,“ říká Crowe. „Pokud jste do 37 cyklů nedostali dostatek fluorescence, jste považováni za negativní. V jiném dokumentu byla mezní hodnota 36. Rozmezí 37 až 40 bylo považováno za „neurčitě“. A pokud jste se dostali do tohoto rozmezí, provedli jste další testování. Viděl jsem pouze dva dokumenty, které popisovaly, co je limit. Je tedy docela možné, že různé nemocnice, různé státy, Kanada versus USA, Itálie versus Francie, že všechny používají různé standardy citlivosti mezní hodnoty testu na Covid. Takže, pokud máte mezní hodnotu 20, všichni budou negativní. Máte-li mezní hodnotu 50, můžete mít všechny pozitivní.“

Požádala jsem ho, aby se odmlčel. Vykřikla jsem úžasem. Celé to znovu bylo jako déjà vu. Stejně jako v bitvě o HIV – lidem nebylo nikdy řečeno, že „test na HIV“ má různé standardy v různých zemích a v rámci jednoho státu, že se standardy liší mezi jednotlivými laboratořemi. Nejvyšší příčka (nejvyšší počet bílkovin HIV) byl v Austrálii: 5. Nejnižší v Africe: 2. V USA je to obvykle 3 až 4.

Dělávali jsme si legraci, že byste se mohli zbavit „diagnózy HIV“, pokud byste letěli z USA nebo Austrálie do Afriky. Ale po mnoho let byl AIDS v Africe diagnostikován bez jakýchkoli testů. Stačil jen krátký seznam symptomů, které přesně korelovaly se symptomy většiny tropických chorob, jako je horečka, kašel a dušnost.

David, svým klidným kanadským způsobem, řekl ve svém dalším prohlášení šokující věc:

„Myslím, že kdyby stát řekl: Víte, musíme tuto epidemii ukončit, mohli by tiše rozeslat interní zprávu se sdělením: ‚Neměli bychom mít mezní hodnotu na 37. Když ji snížíme na 32, počet pozitivních testů dramaticky poklesne. Pokud to stále nestačí, dobře, tak 30 nebo 28 nebo něco takového.‘ Takže můžete ovládat citlivost testu.“

Ano, čtete to správně. Laboratoře mohou s počty „případů“ Covid-19 ve své zemi manipulovat. Nechali Číňané, aby se tímto způsobem jejich počet případů najednou vytratil?

„Dalším důvodem, proč víme, že je to podvod,“ pokračoval Crowe, „je pozoruhodná série grafů publikovaných nějakými lidmi ze Singapuru v JAMA (The Journal of the American Medical Association, pozn. překl.). Tyto grafy byly zveřejněny v doplňujících informacích, což svědčí o tom, že je nikdo nemá číst. A myslím si, že je autoři pravděpodobně jen přidali, protože to byly zajímavé grafy, ale neuvědomili si, co v nich je. Bylo to 18 grafů 18-ti různých lidí. V této nemocnici v Singapuru prováděli denně testy na koronaviry a zjistili, kolik cyklů PCR je nezbytných k detekci fluorescence. Nebo kdyby nemohli detekovat fluorescenci do ...37 cyklů, udělali na spodní stranu

grafu tečku, značící zápornou hodnotu.“

„V této skupině 18 lidí většina z nich přešla z pozitivního, což se obvykle považuje za „infikovaný“ na negativní, což se obvykle považuje za „neinfikovaný“ a zpět na pozitivní – znovu infikovaný. Jak to interpretujete? Jak můžete mít test, když test je ve skutečnosti 100% pozitivní na detekci infekce, tak potom by negativní výsledky musely být chybné? Jedním ze způsobů, jak to vyřešit, je přesunout ten bod z 37 na 36 nebo 38. Můžete tento počet cyklů přesunout. Je to libovolné dělení nahoru nebo dolů. Neexistuje však žádná záruka, že kdybyste to udělali, neměli byste totéž. Místo toho, aby to šlo ze 36 na nezjistitelné a zpět na 36 nebo zpět na 45, mohlo by to jít ze 33 na nezjistitelné, pak na 30 nebo něco podobného. Je to tak? Problém tedy nemůžete vyřešit změnou tohoto libovolného binárního rozmezí. A v podstatě to říká, že test nedetekuje infekci. Protože kdyby to tak bylo, kdybyste byli infikovaní a pak jste neinfikovaní a jste v nemocnici s nejlepšími protiinfekčními opatřeními na světě, jak jste se znovu infikovali? A pokud jste se z infekce vyléčili, proč jste neměli protilátky, které by zabránily tomu, abyste se znovu infikovali? Takže v rámci mainstreamu neexistuje vysvětlení, které by mohlo tyto výsledky vysvětlit. Proto si myslím, že jsou tak důležité.“

Nemohla jsem uvěřit vlastním uším. A přece mohla. Už jste se někdy pokusili přecíst příbalovou informaci pro Corona PCR test? Po chvíli začnete cítit, že to techno-blábolení je nějakým druhem zaklínadla nebo špatným snem. Mimosvětový jazyk z jiné dimenze, který by nemohl – ať už dělá cokoli jiného – pomoci jedinému člověku mít lepší život. Není to „angličtina“. Nevím, co to je.

„V poslední době jsem hodně citoval Alenku v říši divů,“ říká David, „protože je to jediný způsob, jak tomu všemu porozumět.“ Alenka řekla: „Někdy mohu před snídaní uvěřit šesti nemožným věcem!“

Jedním ze způsobů, jak rozlišit pravdu od klamání v současné „vědě“, je sledovat, co bylo odstraněno. David mi například řekl, že podle všeho byl v čínském PubMed online anglický abstrakt, který ukázal celý Covid testovací průmyslový komplex jako neopodstatněný a absurdní.

„Byl tam proslulý čínský dokument, který odhadoval, že pokud testujete lidi bez příznaků, až 80% pozitivních případů by mohlo být falešně pozitivních. Bylo to šokující, tak šokující, že PubMed musel ten abstrakt stáhnout, i když se zdá, že ten čínský dokument je stále zveřejněný a dostupný. Skutečně jsme ho s přítelem přeložili do angličtiny a je to opravdu standardní výpočet toho, čemu říkají pozitivní předpovědní hodnota. Abstrakt v podstatě řekl, že v populaci bez příznaků je pravděpodobnost, že pozitivní test na koronaviry bude skutečně pozitivní, pouze okolo 20%. Tedy že 80% bude falešně pozitivních.“

„Znamená to tedy, že ten test nic neznamená?“ zeptala jsem se.

„Čínská analýza byla standardní matematická analýza, která byla provedena milionkrát předtím. Není důvod, proč by měl být ten dokument z jakékoli příčiny odstraněn. Není na něm nic dramatického. Je to opravdu nudná analýza. Udělali prostě standardní analýzu a řekli, že v některých populacích, podle jejich odhadu, je tak 1% populace skutečně nakaženo. Mohli byste mít 80% falešně pozitivních případů. Nemohli provést skutečnou analýzu falešně pozitivních případů, pokud jde o to určit, zda je test pravdivý, nebo ne, protože to vyžaduje zlatý standard a jediným zlatým standardem je purifikace viru. Takže se vracíme zpět k tomu, že virus nebyl purifikován. Pokud byste mohli virus purifikovat, pak byste mohli vzít 100 lidí, kteří byli pozitivně testováni, a mohli byste u nich pátrat po viru. A pokud jste našli virus u 50 ze 100, a ne u ostatních 50, mohli byste říct, že test je přesný pouze v 50% případů. Ale nemůžeme to udělat, protože jsme dosud virus nepurifikovali. A nemyslím si, že vůbec kdy budeme.“

David Rasnick toto téma s Davidem Crowem probíral a souhlasí: „Pokud je mi známo, tento virus dosud nepurifikovali.“

V předchozím rozhovoru, který jsem s ním před několika týdny udělala, řekl o PCR testech a mylných představách, že méně je více nebo menší je lepší nebo „citlivější“ znamená přesnější, toto:

„Je to jako otisky prstů. U PCR se díváte pouze na malé množství nukleotidů. Díváte se na maličký segment genu, jako na otisk prstu. Pokud máte normální lidské otisky prstů, ty musí mít přítomny určité body. Existují části, které jsou společné pro téměř všechny otisky prstů, a právě tyto obecné části koronaviru test PCR registruje. Mohou mít částečné smyčky, ale pokud jste odebrali jen několik málo vzorků otisků prstů, získáte tak spoustu segmentů RNA, u kterých si nejsme jisti, že mají vůbec něco s koronavirem společného. A přesto se v PCR zobrazí. Můžete se dostat na úroveň, kde je to biologicky bezvýznamné, a pak to znásobit bilionkrát.“

„Primery jsou to, co znáte. Již známe řetězce RNA čeledi koronavirů, regiony, které jsou stabilní. Ty jsou na jednom konci. Pak se podíváte na druhý konec oblasti, na různé druhy koronavirů. Číňané usoudili, že v těchto stabilních regionech existuje oblast, která je pro jejich koronavirus jedinečná. Uděláte PCR, abyste zjistili, zda je to pravda. Pokud je ta oblast skutečně jedinečná, tak bude fungovat. Používají však test na SARS, protože ve skutečnosti pro nový virus žádný nemají.“

„SARS není tím virem, který zastavil svět,“ říkám.

„To je pravda.“

„PCR pro diagnostiku je velký problém,“ pokračuje. „Když to musíte namnožit do tak obrovského množství kopií, pak to vygeneruje i obrovské množství falešně pozitivních výsledků. Znovu říkám, jsem skeptický k tomu, že je PCR vůbec kdy pravdivá.“

Crowe popsal případ ženy, která byla v kontaktu s člověkem, u něhož je podezření, že byl prvním nakaženým koronavirem ve Wuhanu. „Z toho důvodu byla důležitá pro předpokládanou posloupnost nakažení. Testovali ji 18krát, různé části těla, jako nos, hrdlo – různé testy PCR. 18 různých testů. A pokaždé měla testy negativní. A pak, kvůli její epidemiologické spojitosti s ostatními případy, řekli: ‚Považujeme ji za nakaženou.‘ Měli tedy 18 negativních testů a řekli, že byla nakažena.“

„Takže, proč byla důležitá? No, byl tam jen jeden další člověk, který mohl teoreticky virus přenést. Ale za druhé, měla přesně stejné příznaky jako všichni ostatní. Je to tak? Čtyři lidé v rodině prvního nakaženého onemocněli horečkou, kašlem, bolestmi hlavy, únavou a všemi podobnými významnými symptomy. Takže, pokud by mohla mít tyto symptomy bez viru, pak byste museli říct, proč nemohly být příznaky všech ostatních vysvětleny tím, co měla ona? Možná snědli nějaké špatné mořské plody nebo tak něco, a tak všichni onemocněli. Ale s koronavirem to nemělo nic společného. Ale protože tři ze čtyř testovaných byli pozitivní, byli všichni považováni za nakažené.“

Další zajímavou věcí je, že provedli spoustu testů. První v seznamu testovaných osob byl pozitivní ve třech z 11 testů. Odebrali tedy vzorky z nosu a krku,... použili různé metody atd. Udělali 11 různých testů a pouze tři byly pozitivní. A samozřejmě, že vše, co je potřeba, abyste byli považováni za nakažené, je jeden pozitivní test. Mohli by vás otestovat 20krát, ale pokud byste měli jeden test pozitivní, potom jste nakaženi. Takže pozitivní test je významný. Negativní test, to je jako hmm, ne tak moc.“

Zeptala jsem se Crowea, co si myslí, že by Kary Mullis na tuto explozi PCR šílenství řekl?

„Je mi líto, že tu není, aby svoji výrobní techniku bránil,“ řekl. „Kary nevynalezl test. Vynalezl velmi výkonnou výrobní techniku, která je zneužívána. Jaká jsou nejlepší uplatnění pro PCR? Není to lékařská diagnostika. Věděl to a vždy to říkal.“

Naše konverzace probíhala mnoha různými směry a plánuji celý audio rozhovor zveřejnit. Zeptala

jsem se Davida, co si myslí, že se tady na nejzákladnější úrovni děje?

„Nemyslím si, že chápou, co dělají,“ řekl. „Myslím, že se to vymklo kontrole. Nevědí, jak to ukončit. Myslím, že se stalo tohle: Během mnoha let postavili pandemický stroj a jak víte, ne dlouho před tím, než celá tato věc začala, bylo pandemické cvičení.“

„Chci jen poukázat na to, kdo tuto simulační konferenci sponzoroval, a to 6 týdnů před tím, než se objevily první zprávy z Wu-chanu,“ poznamenala jsem. „Jednalo se o nadaci Billa a Melindy Gatesových, Centrum pro zdravotní bezpečnost Johna Hopkinse a Světové ekonomické fórum. Mimochodem, všechny statistiky, projekce a modelování, které vidíte v médiích, pocházejí z institucí Johna Hopkinse.“

„Dobře. Takže tento krásný pandemický stroj je hodně podobný... pojďme použít příklad leteckého simulátoru. OK, takže piloti jsou testováni na leteckém simulátoru. Takže pokud letíte letadlem a ozve se hlasitá rána a vidíte kouř vycházející z motoru na pravé straně, je to pravděpodobně poprvé, kdy byl pilot v letadle, které mělo poruchu motoru. Tento scénář však testoval 25krát na leteckém simulátoru. Takže ví přesně, co dělat, aniž by mu to bylo řečeno. Prochází procedurou. Nemusí myslet, pouze dělá kroky, které se naučil prostřednictvím leteckého simulátoru a úspěšně s letadlem s jedním motorem přistane. Pandemický simulátor je přesně takový. Posadíte se k počítači a vidíte, jak se virus šíří po celém světě, a říkáte, dobře, takže co musíme udělat, je to, že musíme každého obléci do ochranného obleku. Potřebujeme dát do karantény každého, kdo je pozitivní. Další krok. Musíme zavést sociální izolaci. Je to *matematický* model. A nakonec vždy vyhrajete, že? Nakonec dobří kluci zvítězí a pandemie je poražena. Ale od doby, kdy tento stroj postavili, žádná skutečná reálná pandemie nikdy neexistovala. Takže, je tu tento obrovský stroj, je na něm červené tlačítko a je to jako kdybyste někdy zjistili začínající pandemii, stisknete červené tlačítko. Nevíme přesně, co se stalo, ale myslím si, že čínská vláda byla v rozpacích, protože byli obviněni z utajování pandemie. Řekli OK, víte, chceme schválení našeho zdravotnického systému Západem, takže stiskneme to zatracené červené tlačítko. Nebo to udělali. A od toho všechno následovalo. Problém je v tom, že simulace nebyla nikdy založena na realitě.“

V další části naší konverzace řekl něco nezapomenutelného:

„Takže, chcete-li, v podstatě nás ovládl lékařský Taliban.“

Naposledy jsem na něj zatlačila:

„Davide, na závěr dokonči tuto větu: „Test PCR na Coronu je stejně tak dobrý, jako...“

Jeho odpověď mě rozesmála. Nevěděla jsem, že se ještě můžu smát.

„Je to stejně tak dobré jako ten scientologický test, který detekuje Tvoji osobnost a pak Ti řekne, že musíš dát všechny své peníze scientologii.“

Celia Farber je napůl Švédka, tam vychovaná, takže zná „socialismus“ zevnitř. Ve svém díle se zaměřila na svobodu a tyranii, s počátečním zaměřením na farmaceutický průmysl a zneužívání lidských svobod médií. Byla vystavena prudkému útoku kvůli psaní o HIV/AIDS, kde pracovala na dokumentování tohoto tématu jako psychologické operace, založené na falešné vědě. Je přispěvatelkou UncoverDC a The Epoch Times a v minulosti psala pro Harper's, Esquire, Rolling Stone a další. Poté, co jí byla v hromadných sdělovacích prostředcích vážně způsobena újma, se už nikdy nechce vrátit zpět. Je držitelkou ceny Semmelweis International Society Clean Hands Award For Investigative Journalism a za svou práci byla vystavena takovému útoku, že po krátkou dobu hledala ochranu ze strany FBI a NYPD. Je autorkou knihy „Serious Adverse Events: An Uncensored History of AIDS“ („ Vážné nepříznivé události: necenzurovaná historie AIDS“) a redaktorkou The

Truth Barrier, investigativních a literárních webových stránek. Spolu s Kristinou Borjesson moderuje „The Whistleblower Newsroom“ na PRN každý pátek v 10:00.

AUTOR: Celia Farber

PŘEKLAD: Eva Mertlíková, resetheus